

Nr 40.

Av herr **Persson, Einar**, m. fl., om rätt för skogsarbetare m. fl. att vid taxering till skatt för inkomst åtnjuta avdrag för vissa fördyrade levnadskostnader.

Enligt 33 § kommunalskattelagen må från tjänst avdrag i regel göras för samtliga utgifter, vilka äro att anse såsom kostnader för fullgörande av tjänsten.

Innebörden i sagda paragraf utvecklas närmare i anvisningar mom. 3, där det heter: »Har skattskyldig i sin tjänst verkställt resor utom den vanliga verksamhetsorten äger han rätt till att åtnjuta avdrag icke blott för kostnaden för resan utan jämväl för den *ökning* i levnadskostnaderna, som den skattskyldige kan hava fått vidkännas på den grund, att han vistats utom sin vanliga verksamhetsort, såsom hotellrum, *ökad* kostnad för föda osv. Därest av staten anvisats särskild ersättning för kostnaden, får avdrag dock icke äga rum.» När det gäller i statens tjänst anställda tjänstemän finnas särskilda bestämmelser härför, vari det bl. a. heter: »Från staten utgående traktamentsersättningar skola icke upptagas som inkomst av tjänsten.»

Det är uppenbart, att hela det traktamente, som utgår från staten till vissa statstjänstemän, skall användas till bestridande av de extra kostnader, som kunna uppkomma för dessa vid fullgörandet av sitt arbete på annan ort än den vanliga verksamhetsorten. Men det är också uppenbart, att de beskattningsfria traktamentena för dessa vållat en del irritation bland vissa arbetargrupper, särskilt skogsarbetarna, vilka under långliga tider för sitt arbetes skull måste vistas långt borta från hemmet och familjen och på så sätt komma att få två hushåll.

Det är inte på grund av någon avog inställning mot statstjänstemännens beskattningsfria traktamenten, som denna irritation uppstått, utan anledningen härtill är, att också skogsarbetarna mena sig ha rätt till skäligt avdrag för fördyrade levnadskostnader likaväl som en statens skogstjänsteman, vilken åtnjuter beskattningsfria traktamenten, som i de flesta fall uppgå till 5—6 gånger så höga belopp som det avdrag en skogsarbetare f. n. erhåller för fördyrade levnadskostnader. Under fjolårets riksdag höjdes också statstjänstemännens traktamenten med 2 kronor, vilket avsåg att vara en kompensation för den inträffade levnadskostnadsfördyringen. Någon motsvarande förhöjning av skogsarbetarnas avdrag för fördyrade levnadskostnader har, så vitt är bekant, ej medgivits av taxeringsmyndigheterna.

För närvarande har en skogsarbetare rätt att i sin deklaration göra ett

avdrag med 1 krona per dag, om han icke har s. k. eget hushåll, samt 2 kronor per dag, om han har eget hushåll, för fördyrade levnadskostnader och om arbetet är förlagt på annan ort än den vanliga bostadsorten.

Det är uppenbart, att detta är ett alltför ringa belopp för att kompensera den levnadskostnadsfördyring, som blir följderna av att skogsarbetarna många gånger ha sitt arbete långt från bostadsorten. Denna fråga har två gånger varit föremål för riksdagens behandling, dels vid 1946 års riksdag, dels vid 1948 års riksdag. När frågan behandlades i riksdagen år 1946, anförde bevillningsutskottet i sitt då avgivna betänkande nr 25 bl. a.: »Enligt utskottets uppfattning är det önskvärt, att föreliggande ojämnheter i fråga om avdragsrätten elimineras i den utsträckning detta kan ske.»

Det är dithän vi syfta med denna motion. Det bör inte vara någon omöjlighet att åstadkomma ett avdrag för fördyrade levnadskostnader för skogsarbetarna och jämförbara grupper, vilket bättre än nu korresponderar med t. ex. statstjänstemännens beskattningsfria traktamenten.

På grund av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om proposition med förslag om sådan ändring av kommunalskattelagens bestämmelser rörande avdrag från intäkt, att skogsarbetare och med dem jämförbara arbetargrupper tillförsäkras skattefrihet för sådana fördyrade levnadskostnader som ovan sagts.

Stockholm i januari 1952.

Einar Persson.

H. Sten.

Jon N. Jonsson.

Karl Damström.

Per Olofsson.

J. F. Grym.

Lage Svedberg.
